

Felmérés az egészségügyi dolgozók keresetükkel való elégedettségéről 2018

A Független Egészségügyi Szakszervezet felmérést végzett a dolgozók körében annak érdekében, hogy felmérje, hogy a dolgozók a többszöri béremelések ellenére mennyire elégedettek a jelenlegi jövedelmükkel. Az elégedettség vagy elégedetlenség mennyire jellemző az egyes munkavállalói csoportokra, mennyiben függ az életkortól az elégedettség szintje. Kíváncsiak voltunk arra is, hogy azok akik elégedetlenek a helyzetükkel, mit tennének annak érdekében hogy javítsák azt. A felmérés a közel múltban történt a béremelések ismeretében A feltett kérdéseinkre **1145** fő válaszolt jellemzően az egészségügyi szakdolgozók, mentődolgozók és az egészségügyi üzemeltetésben dolgozók köréből. A válaszadók 86 %-a volt nő, ami mutatja, hogy az ágazatban túlsúlyban a női foglalkoztatottak vannak. A válaszadók életkori ö, az alapellátásból , a fekvőbeteg ellátásban dolgozó, szakrendelőkből. szociális intézményekből, mentőktől is .válaszoltak a gyógyítók, de kaptunk válaszokat az üzemeltetést végző gépkocsivezetőktől, karbantartóktól, gazdasági ügyintézőktől .is. A válaszadók 96,1 % elégedetlen az eddigi béremelésekkel,jelenlegi bérével és csak 3,9% elégedett azzal.

Az elégedetlenség okai

A válaszadók az elégedetlenségüknek több okául több tényezőt is megjelölhettek. A leginkább a bér, kereset mértékével elégedetlenek a megkérdezettek. . A válaszadók 52%-a gondolja azt, hogy nemcsak a bérek alacsony mértéke zavarja, hanem azok a béraránytalanságok is, amelyek ma jellemzőek. Legtöbben arra panaszkodtak, hogy nem ismerik el a munkatapasztalatot kellően, pedig ennek a gyógyításban igen nagy a szerepe. Nem véletlen , hogy szervezetünk folyamatosan forszírozza nemcsak a bértételek emelését, de a bérarányok módosítását is.,, hiszen az előmenetel szintén fontos tényező lehet a munkaerő megtartásában. elégedetlen, ezen belül a munkatapasztalat megfelelő elismerésének hiányát kifogásolja csaknem minden második válaszadó. Sokan szóvá tették

, hogy nincs megfelelő differenciálás a munkavégzés minősége alapján. A pótlékokkal való elégedetlenség is általánosan jellemző a megkérdezettekre. Közismert, hogy a legrázósabb területekre még nehezebb szakembereket találni. Ezt a problémát hivatottak kezelni az egyes munkakörökhöz kapcsolódó pótlékok, melyeket az intenzív ellátásban, a traumatológián, a mentőknél vagy a pszichiátrián, a különösen fertőzésveszélyes helyeken jellemzőek. Ezek a pótlékok nem mozdulnak együtt a bérekkel 10 éve változatlanok,már nem ösztönöznek arra, hogy a kiemelten megterhelő területeken vállaljon munkát bárki, a válaszadók jelentős része ezt is kifogásolta. .

Ha az egyes dolgozói csoportokat nézzük, akkor minden csoportra jellemző, hogy kevesli a bért, azonban a 25 év alattiaknál ez az arány valamivel kisebb, 80% körüli, az idősebb korosztályoknál minden esetben 85% feletti. Különösen magas, a járó beteg ellátásban levőknek a bérrel való elégedetlensége.

A béaránytalanságokat, és a szakmai tapasztalat alacsony elismerését különösen a fekvőbeteg ellátásban tevékenykedő szakdolgozók nehezményezik, különösen sérelmezik azt, hogy a szakmai tapasztalat elismerése nem elégséges. A mentődolgozók kisebb arányban érzékenyek a béarányok különbségeire.

A pótlékok különösen a fekvőbeteg ellátó intézményekben, és egyes az átlagosnál is nagyobb terhelést jelentő szakterületeken fontosak. A legelégedetlenebbek a pótlékok mértékével a fekvő betegellátásban dolgozók, ezért is javasoltuk a 10 éve változatlan munkahelyi pótlékok emelését. Különösen a fekvőbeteg ellátásban jellemző, hogy több területen az átlagost is meghaladó kockázatok, lelki terhelés tapasztalható, a pótlékok ezek ellensúlyozását célozzák, ezek a pótlékok viszont 10 éve változatlanok.

Tenne valamit a helyzet változtatása érdekében?

A bérekkel való elégedetlenség ilyen nagy aránya elég meglepő annak fényében, hogy több lépcsőben kaptak béremelést a dolgozók, azonban ha a konkrét béreket nézzük az elégedetlenség már érthetőbbé válik. Az egészségügyi dolgozók bére és keresete az utolsó volt a költségvetési szféra bérei, keresetei között annak ellenére, hogy nyugodtan mondható, hogy a lelki, pszichés, terhelés, fertőzés és egyéb veszélyek, több műszakos munkarend valamint a felelősség az ágazatban jelent a legnagyobb terhet az itt dolgozóknak a többi ágazathoz képest. A munkavállalók elvárják, hogy a kedvezőtlen munkakörülményeket, kockázatokat, a felelősséget a bérek juttassák kifejezésre. Nem véletlen hogy a világon szinte mindenhol az egészségügyi dolgozók, és a pilóták vezetik a bérezési listákat, és még így sem elég népszerűek ezek a foglalkozások, a mai világban ahol az emberek a kötetlen munkavégzést, a kevesebb kockázatot jelentő munkákat keresik. Az ágazatban igen nagy hátrányt jelent a törvényesen is megengedett igen hosszú munkaidő, ami ráadásul arra is alapot ad, hogy a 1,5-kétszeres munkaidő alatt elért kereseteket úgy tüntessék fel, mintha azt a törvényes munkaidő alatt keresnék meg az emberek. Azáltal, hogy egy országos bérfelzárkóztatási program is elindult, a bérek összecsúsztak, az egészségügyi dolgozóknak a bérezési rangsorban elfoglalt helye nem sokat javult.

A választ adó több mint ezer munkavállaló 90,2 %-a úgy válaszolt, 1145 főből több mint 1000 ember- hogy tenne valamit annak érdekében, hogy változzon a helyzete, és kevesebb mint 10%-uk gondolja különböző okokból hogy nem tenne semmit.

A megkérdezettek több mint 59%-a sztrájkolna annak érdekében, hogy javuljon a helyzete, 40%-a a tüntetést választaná a tiltakozás eszközeként. Mivel több választ is lehetett adni, feltehető, hogy az előző két csoport között lehetnek átfedések. A válaszadók 30%-a úgy javítaná a helyzetét, hogy belépne egy szakszervezetbe, és viszonylag kevesen bíznak abban, hogyha a munkáltatóhoz fordulnak az javíthat a helyzetükön. Meglepően nagy arányban gondolják úgy, hogy leginkább a pálya elhagyását választanák annak érdekében, hogy javítsanak a helyzetükön. A válaszadók 2/3-a % gondolkozik ezen. Van, aki külföldre menne

dolgozni 27,2%. Figyelemmel az ágazatban dolgozók egyre nagyobb terhelésére, a másodállásokra és a túlmunkára, katasztrofális következményekkel járna, ha még több munkavállaló lépne ki a szakmából, ezért mindent meg kell tenni, hogy ez ne történjen meg.

Az életkori csoportok és a szakterületek között igen jelentős eltéréseket tapasztalunk. Jellemző, hogy a 25 év alatti fiatalok és a 65 év feletti azok, akik leginkább elszántak a tekintetben, hogy valamit tennének a helyzetük javítása érdekében. Ezeknek a csoportoknak még vagy már nincs nagy veszteni valójuk. A 25 év alattiak 97%-a nem akar békésen túrni, lépni is hajlandó. Az életkor növekedésével valamelyest, de nem jelentősen csökken a tiltakozásra való elszántság, de minden életkori csoportban meghaladja a válaszadók 85%-át. pl a 25-35 év közöttieknél 91%. A nyugdíj előtti években már a nyugdíjra várás, és a nehezebb elhelyezkedési esélyek miatt az elszántság kicsit alacsonyabb, de itt is a dolgozók több mint ¾-e nyilatkozott úgy, hogy hajlandó akcióra a helyzetének javítása érdekében.

A dolgozói csoportokat tekintve, bár a többség kiállna magáért, a legnagyobb arányban ez a mentődolgozókra jellemző. 93-94 %a kivonuló illetve a nem kivonuló mentődolgozók esetén. Alig maradnak el tőlük a gazdasági és egyéb területen dolgozók, akik 92%-ban lennének hajlandó lépni. Ez érthető hiszen az utóbbiak, egy évtizede a szakmai minimálbér emelést kapják csak. Az alapellátásban dolgozók 87% a, járó beteg és a fekvő beteg ellátásban dolgozók 89%-a tenne valamit helyzetének javítása érdekében. Az alapellátásban a sztrájk megszervezése nehézkes, inkább más formák jöhetnek szóba. Bár az alapellátásban dolgozók évek óta csak a minimálbér emelésekből részesülnek, gyakran csak a részmunkaidős fizetést kapják, mégis közülük csak 87% az, aki tenne is valamit ez ellen. Bár ez is magas arány, de mutatja, hogy ez a csoport kiszolgáltatottabb, tekintve, hogy kisebb településeken nincs is más hasonló munkahely, és még a rosszul fizető állás megtartása is fontos.

Azt is megkérdeztük, vajon a munkatársaik, akik nem töltötték ki a kérdőívet, elégedettek-e a helyzetükkel?

Érdekes, hogy a válaszadók a közvetlen környezetükben dolgozókról szintén igen jelentős arányban gondolják, hogy nincsenek megelégedve a bérekkel, mint amit saját magukról nyilatkoztak. A többiek 92, 3 %-ról gondolják, hogy elégedetlenek. Ennek abból a szempontból van jelentősége, hogy nem gondolhatjuk azt, hogy a kérdőívet azok töltötték ki leginkább, akik nincsenek megelégedve, hiszen a munkatársi beszélgetések, megnyilvánulások során ugyanarra a következtetésekre lehet jutni, hogy a többség nincs megelégedve.

Azt, hogy többiek hajlandóak lennének-e tenni a változásokért szkeptikusabbak a válaszok. A többiek kb feléről gondolják azt, hogy tiltakoznának valamilyen módon, ez kevesebb mint amit saját magukról állítanak.

Azok, akik nem tennének semmit, és azok is akikről a többiek feltételezik, hogy nem tennének semmit a fő okokként a munkahely féltését, és azt jelölték meg, hogy az emberek nem bíznak abban, hogy el tudnának érni változásokat. A munkahely elvesztésétől való félelem szerepe csökken az utóbbi időben, aminek oka lehet hogy nő a lehetőség máshol elhelyezkedni,

másrészt olyan mértékű már a terhelés, hogy a dolgozók igen nagy aránya most is ebben a verzióban gondolkodik, tehát nem fél változtatni.

Ha tenne valamit hogy javuljon a helyzete , akkor mire lenne hajlandó a béremelése érdekében?

A megkérdezettek közül a helyzetük javítása érdekében a 25 év alattiak többféle módszert alkalmaznának. Sajnos igen nagy arányban 94 % a külföldi munkavállalást választanák a helyzetük javítása érdekében, de 87%-uk sztrájkolni is hajlandó azért, hogy javítson a helyzetén. Ebben a körben a szakszervezetbe lépés is igen nagy arányban fordul elő, 67% , de a pályaelhagyás is olyan eszköz amit a fiatalok a helyzetük javítása érdekében bevállalnának. A tüntetésben is részt vennének azért, hogy javuljon a helyzetük. A külföldi munkavállalás mint alternatíva az életkor előrehaladtával csökken ugyan, de még a 35-45 év közöttiek között is a dolgozók több mint fele ezt a lehetőséget megoldásnak tartja. A szakmaelhagyás mint lehetőség is egyre nagyobb dolgozói kör fejében fordul meg. **A szakmaelhagyás a 25 év feletti körében megelőzi a külföldi munkavállalást mint kitörési lehetőséget. Még átlagosan megkérdezettek több mint 2/3- a gondolja azt, hogy a szakma elhagyása megoldás lenne a bérhelyzetének javítására. A 25- 45 éves korosztályban ez az arány a 80%-ot is meghaladja.**

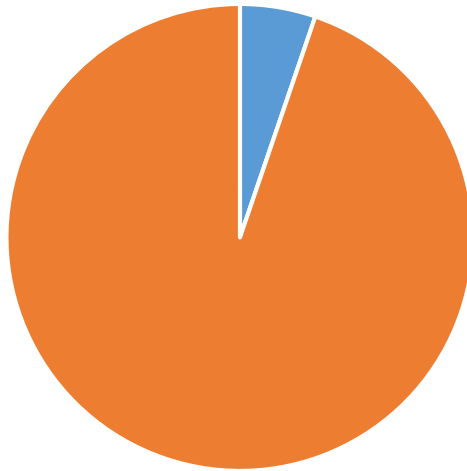
A megkérdezettek 80% sztrájkolni is hajlandó , hogy elérje helyzetének javítását. A 35-45 év közöttiek körében gondolják legtöbben , több mint 90% , hogy sztrájkolnának a bérhelyzetük javításáért.

A munkakörönkénti elemzés az egyes csoportoknál eltérő preferenciákat mutat. Az alapellátásban dolgozóknál, és a szociális ágazatban igen nagy a szakmaelhagyásra való hajlandóság, a szociális területen a 90%-ot is eléri. Ebben a 2 csoportban ez a leginkább preferált lehetőség, igaz hogy mindkét csoport nyitott más érdekérvényesítési módszerre is- a külföldi munkavállalást e két csoportban minden második munkavállaló mérlegeli, viszont több mint 70%-uk sztrájkolna 60%-uk tüntetne is helyzetének javítása érdekében. Különösen a szociális területen dolgozók nagy arányban látják úgy, hogy a szakszervezetbe belépés jó eszköz érdekeik képviseletére. A külföldi munkavállalás is minden második alapellátásban dolgozónál felmerülő lehetőség. A külföldi munkavállalás a többi csoportba tartozók mintegy 40%-ánál merül fel, mint kitörési lehetőség, de korábbi felmérésekhez képest sokkal nagyobb arányban vannak azok, akik a helyzetük változtatása érdekében a szakmaelhagyást fontolgatják, **az összes megkérdezettek 59, 3%-a. A sztrájkot átlagosan a dolgozók 90%-a tartja jó érdekvédelmi eszköznek, és hajlandó is lenne benne részt venni. A munkakörönkénti elemzés szerint legnagyobb arányban a járó beteg ellátásban 95%, legkisebb mértékben az alapellátásban dolgozók /70%/sztrájkolnának. Igen magas a fekvőbeteg ellátásban dolgozók sztrájkhajlandósága is, 92%-uk gondolja azt, hogy szükség szerint sztrájkolna. A válaszadók 43, 5% gondolja azt hogy a szakszervezetbe belépéssel tudna javítani a helyzetén. A szakszervezetet leginkább a szociális területen dolgozók, legkevésbé a kivonuló mentők gondolják megfelelő eszköznek a helyzetük javításához.**

Elégedett az eddigi béremelésekkel?

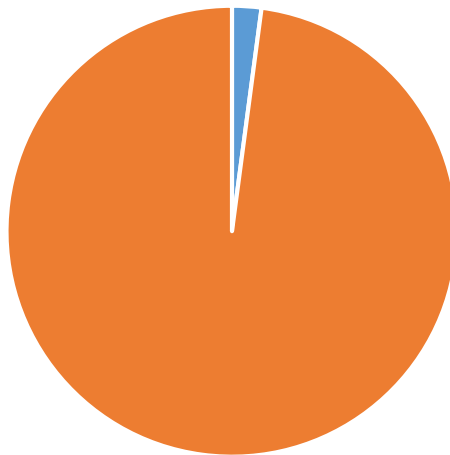
ÉLETKOR SZERINT

35-45 között

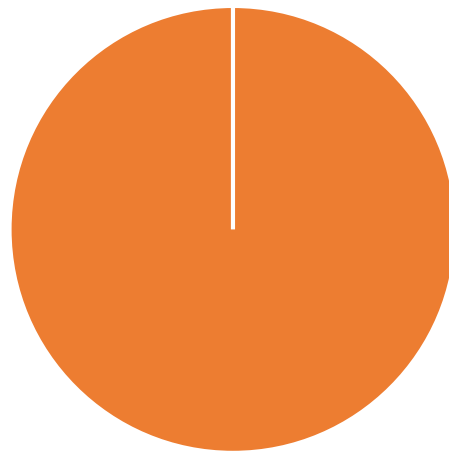
■ igen ■ nem

45-55 között

■ igen ■ nem

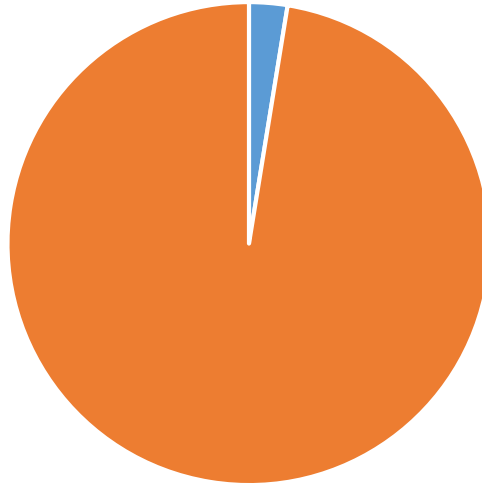
65 év felett

■ igen ■ nem

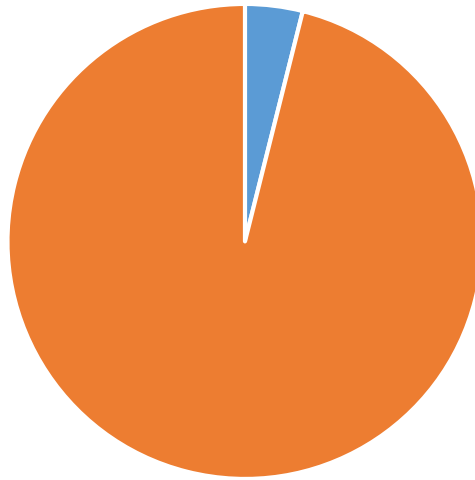
MUNKAKÖR SZERINT

Szakdolgozó járóbeteg ellátásban

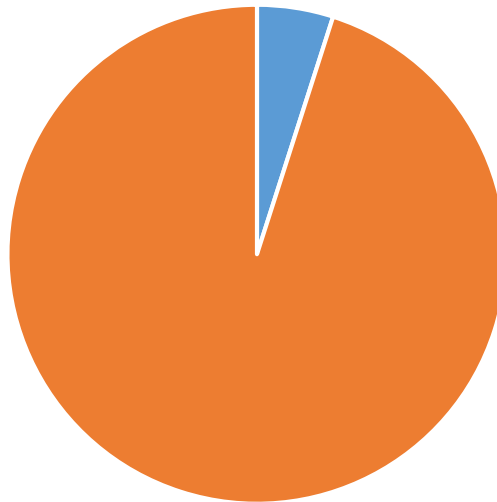
■ igen ■ nem

Szakdolgozó fekvőbeteg ellátásban

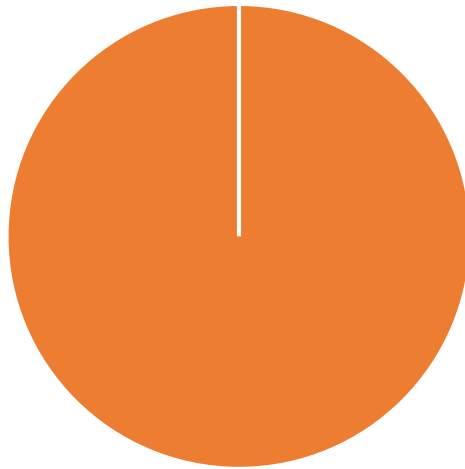
■ igen ■ nem

Kivonuló mentő dolgozó

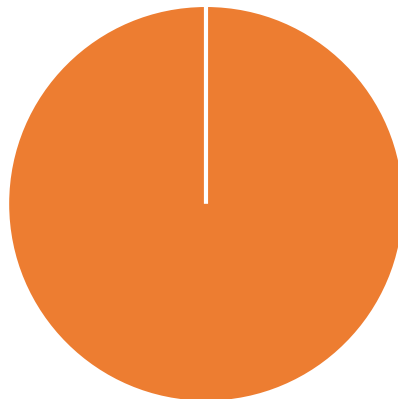
■ igen ■ nem

Mentő dolgozó , nem kivonuló állományban

■ igen ■ nem

Egészségügyben dolgozó személyzet (műszaki, gazdasági ügyintéző, adminisztrátor, beteghordó, konyhai alkalmazott, stb...)

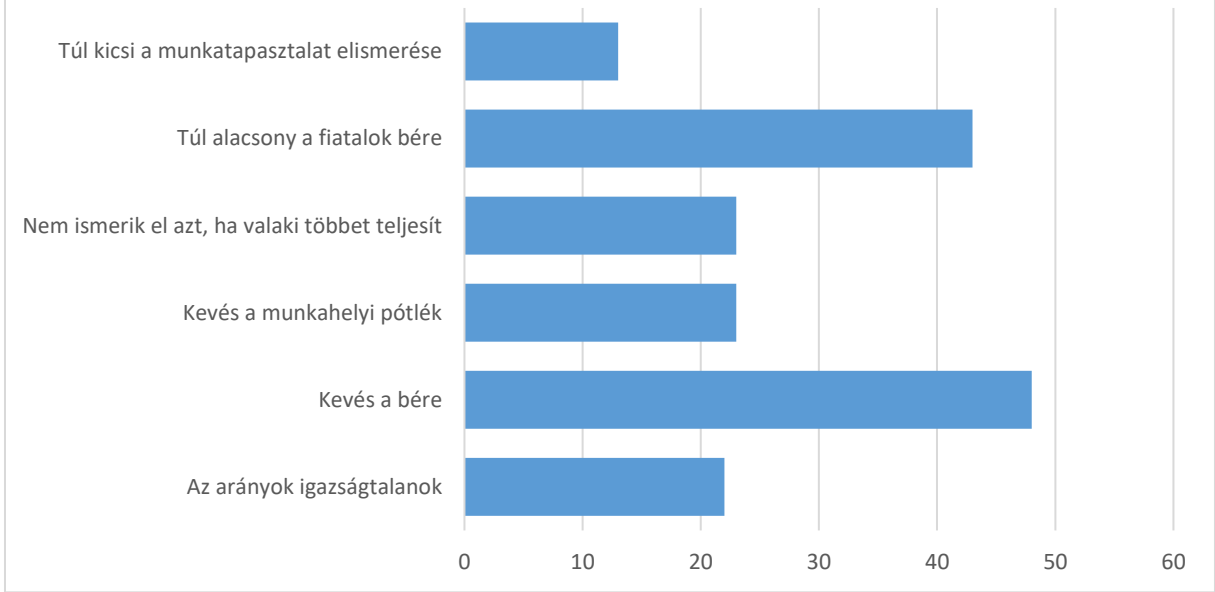

■ igen ■ nem

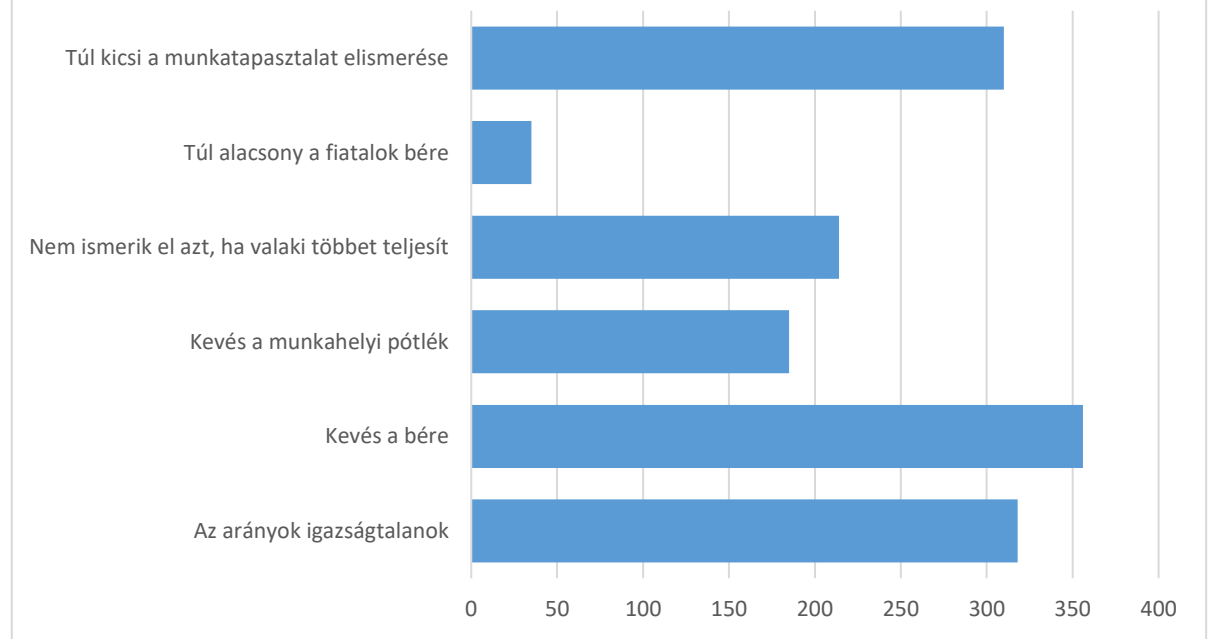
Ha a válasza NEM. Mivel elégedetlen?

ÉLETKOR SZERINT

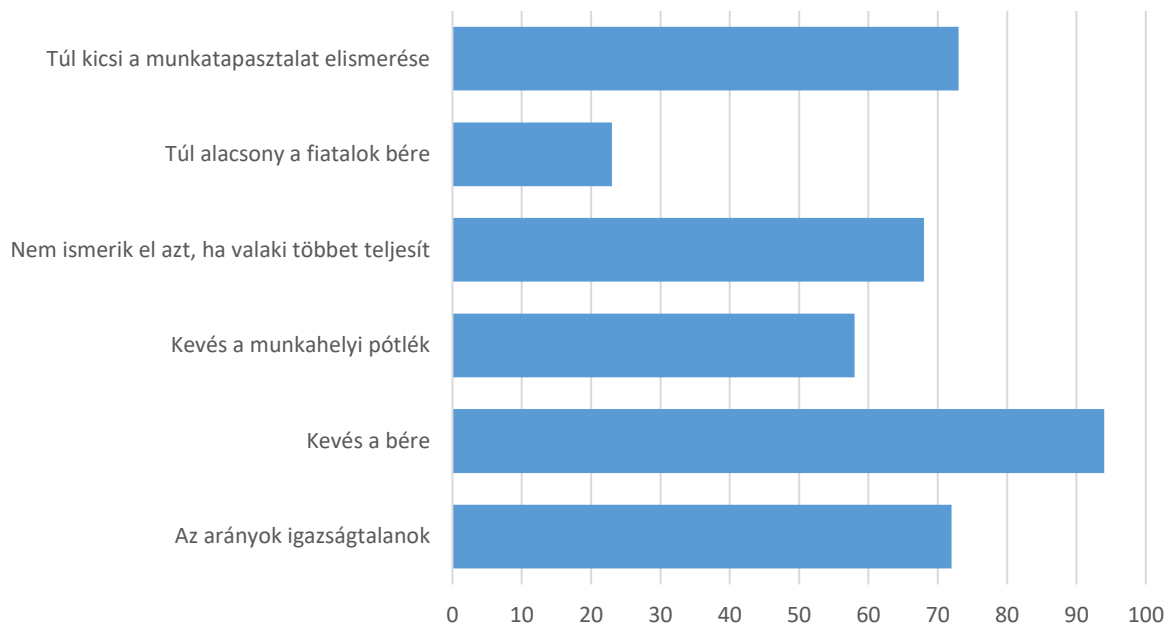
25 év alatt

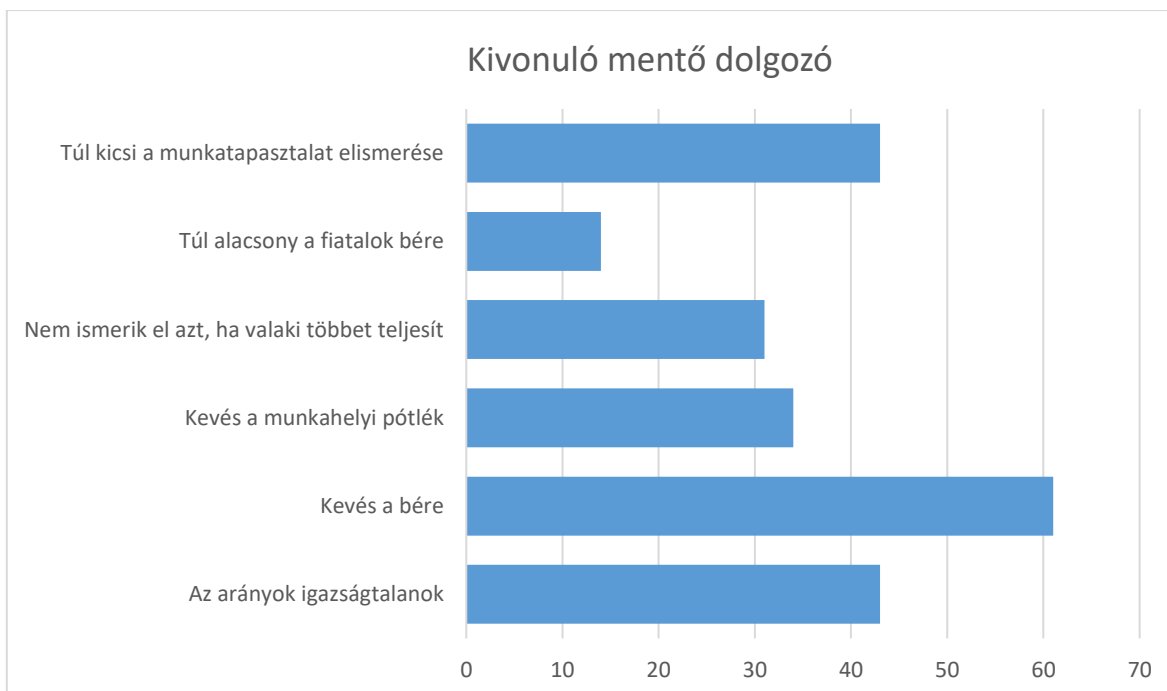
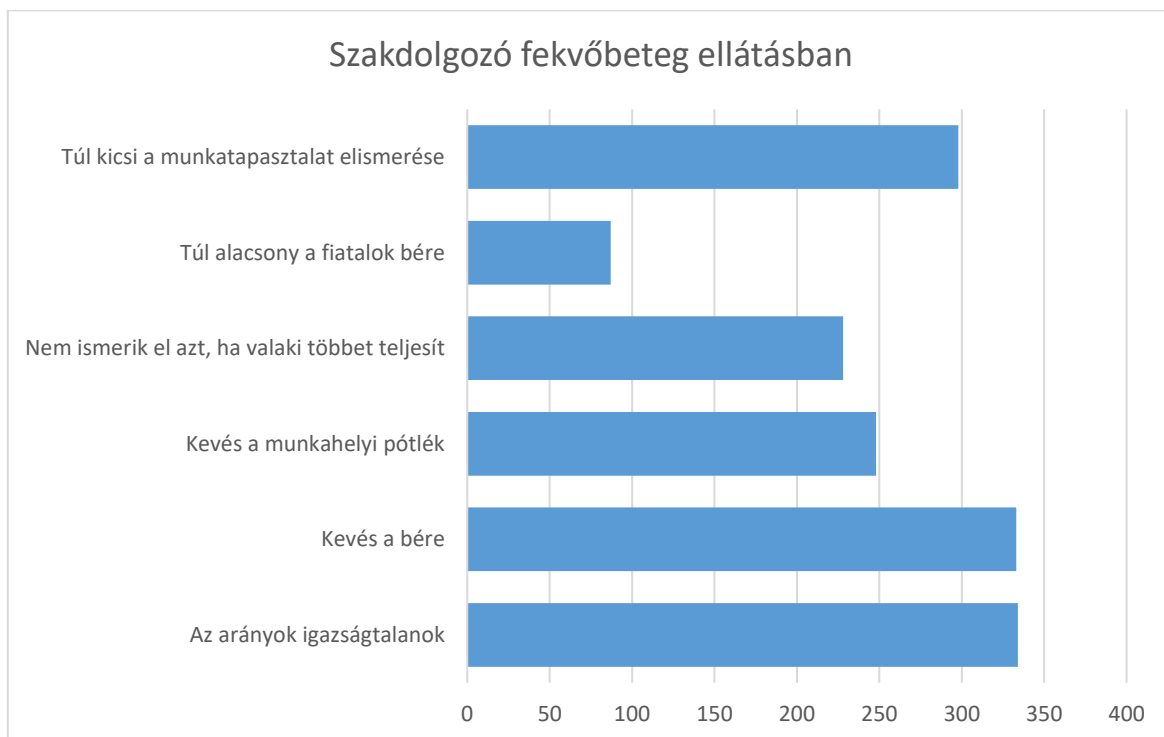
45-55 év között

Szakdolgozó járóbeteg ellátásban

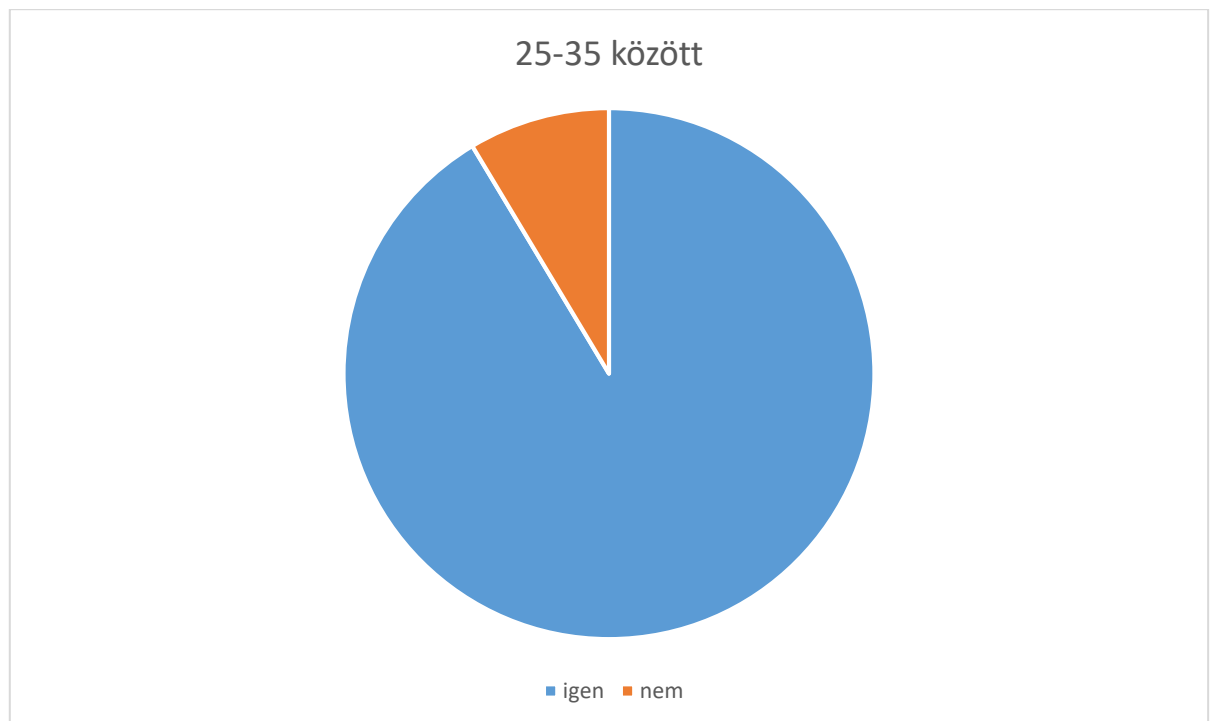
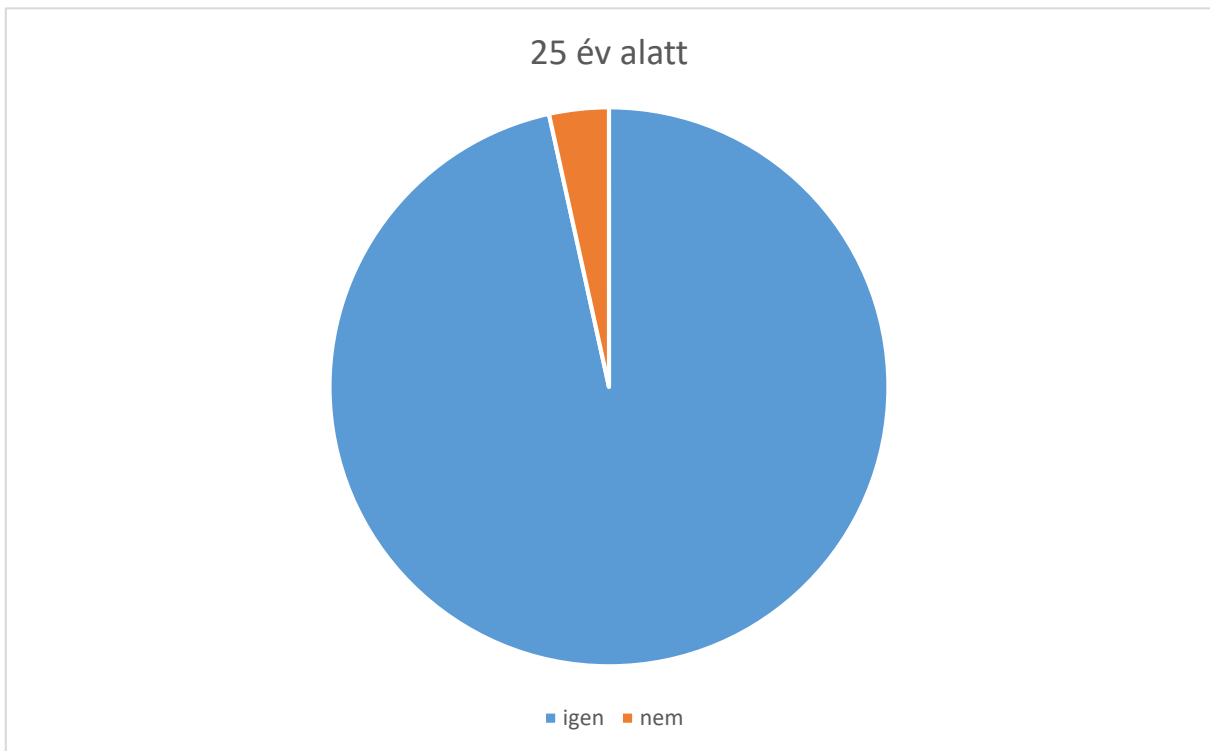

MUNKAKÖR SZERINT

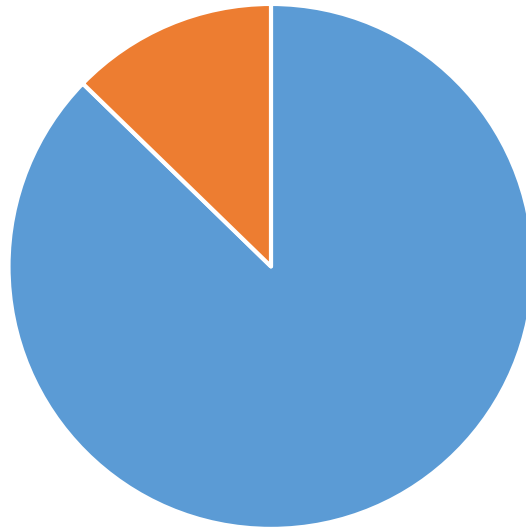
TENNE VALAMIT A HELYZET MEGVÁLTOZTATÁSA ÉRDEKÉBEN?

ÉLETKOR SZERINT

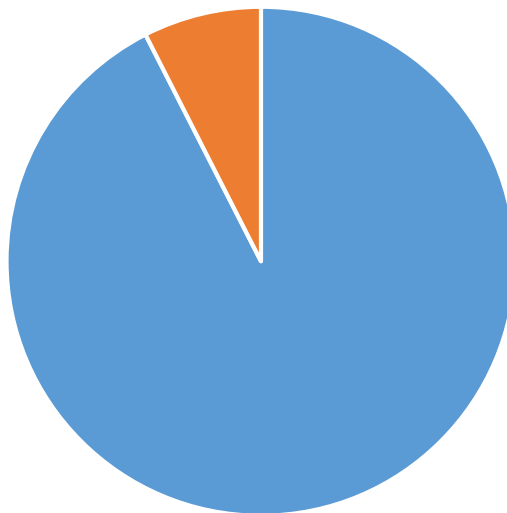
MUNKAKÖR SZERINT

Szakdolgozó alapellátásban

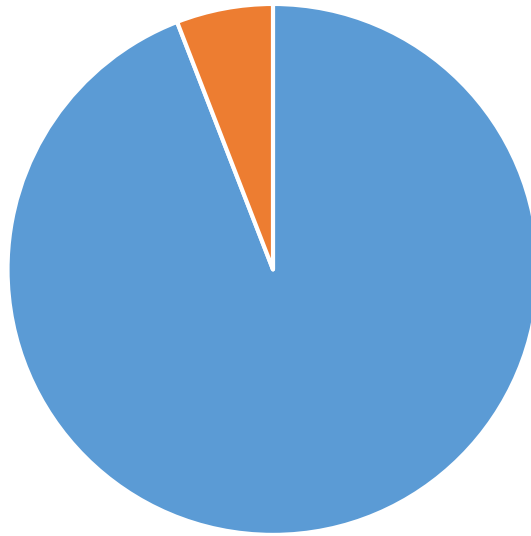
■ igen ■ nem

Kivonuló mentős

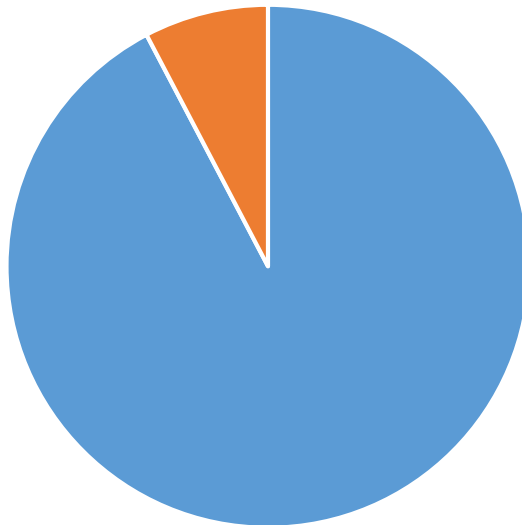
■ igen ■ nem

Mentős, nem kivonuló állományban

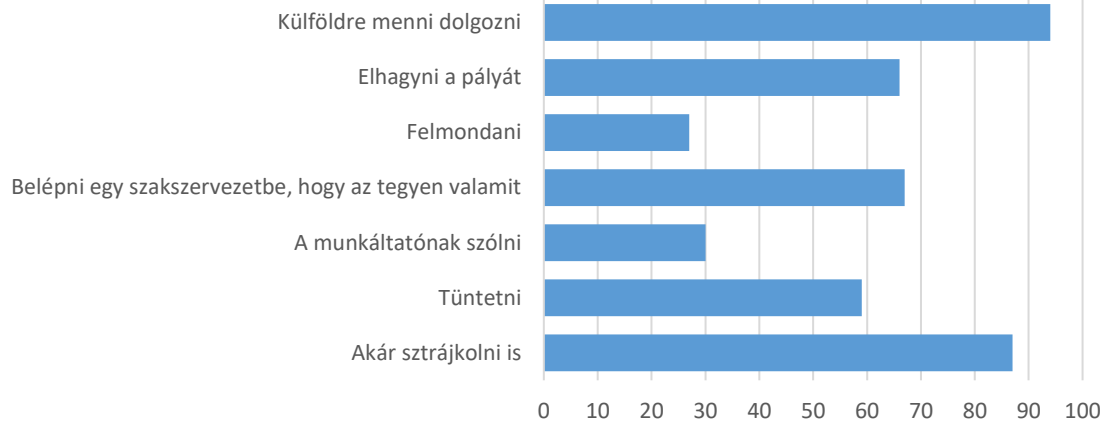
■ igen ■ nem

Gazdasági ügyintéző

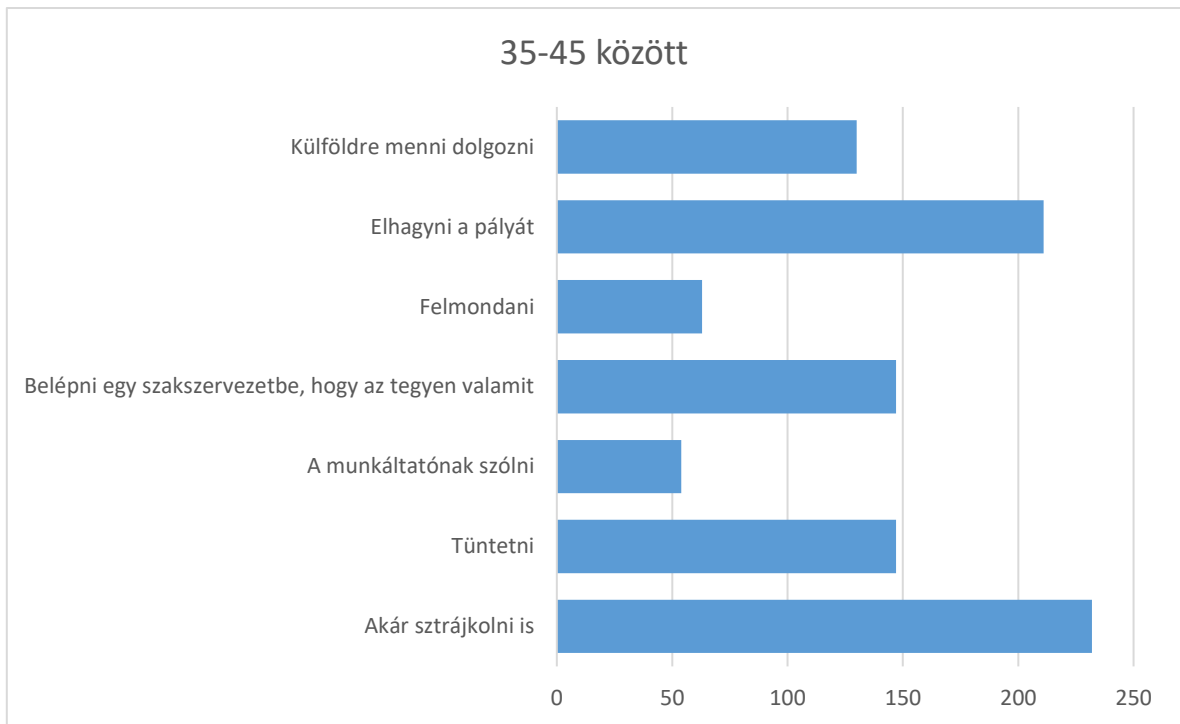
■ igen ■ nem

25 év alatt

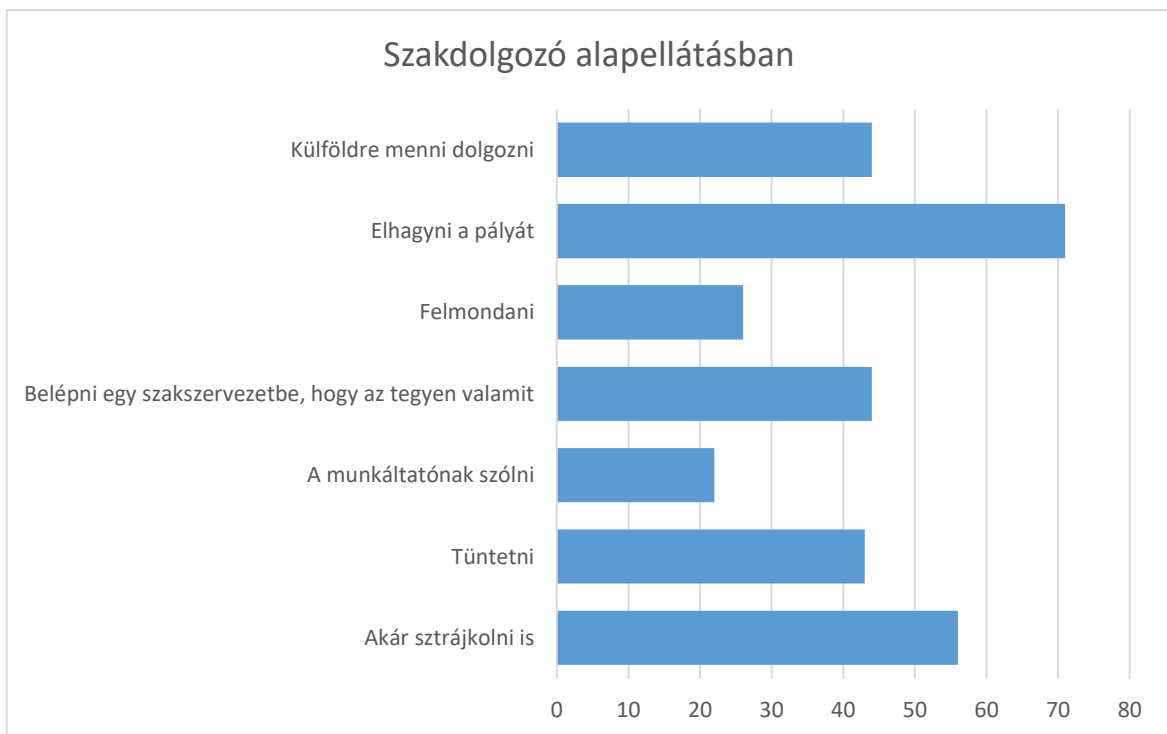

25-35 között

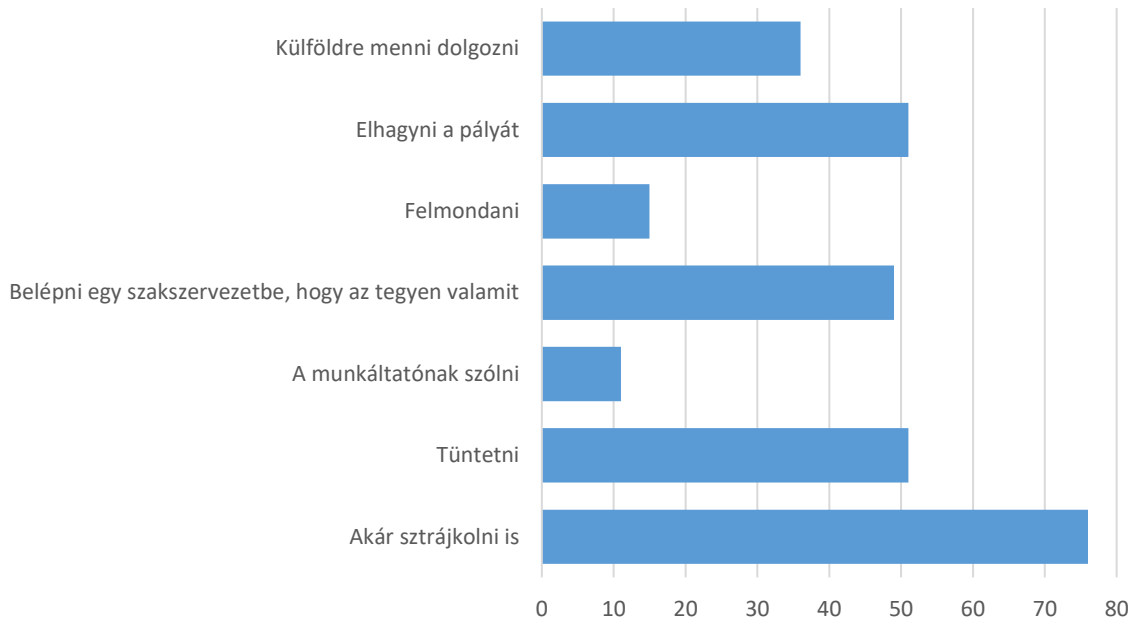

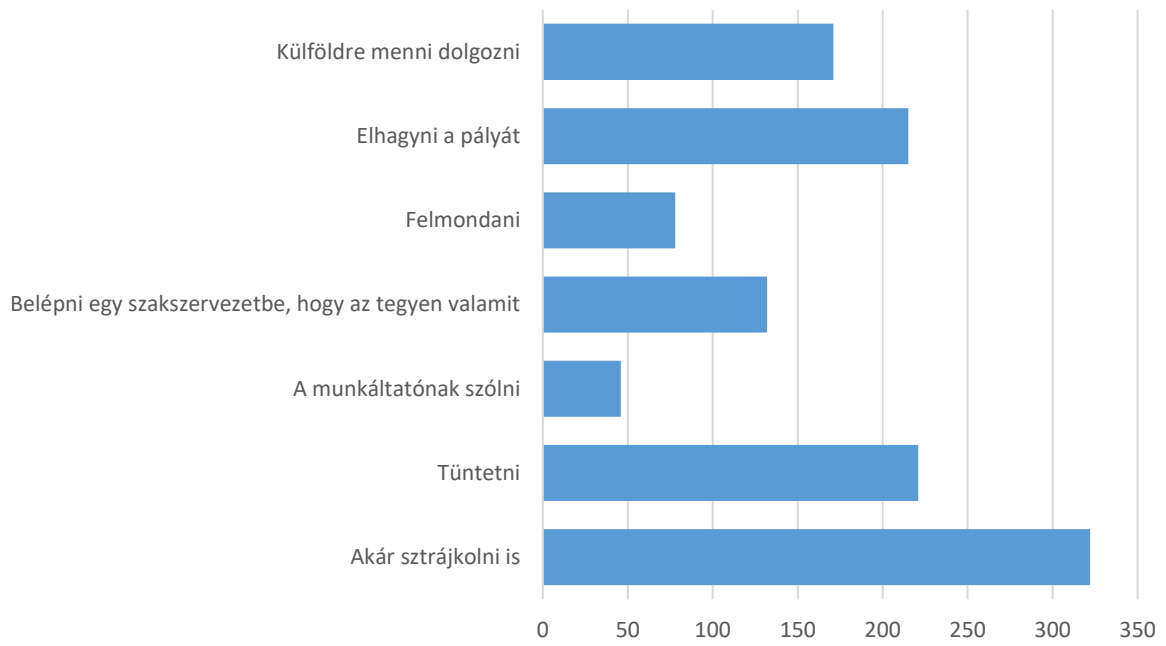
MUNKAKÖR SZERINT

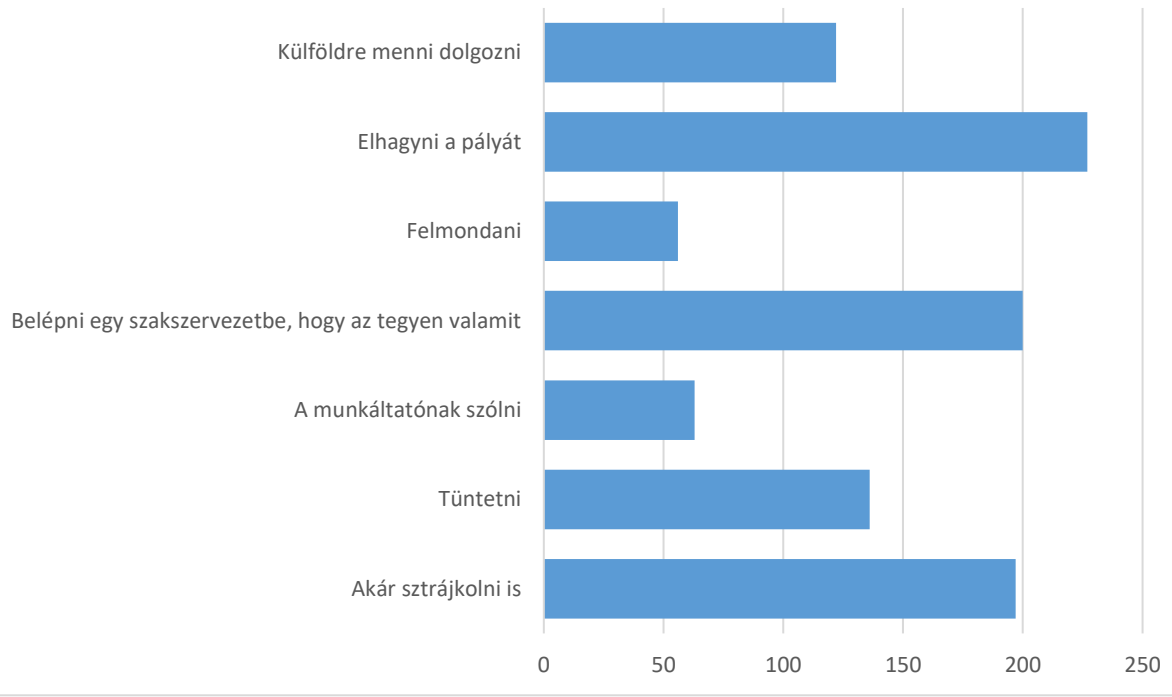
Szakedolgozó járóbeteg ellátásban

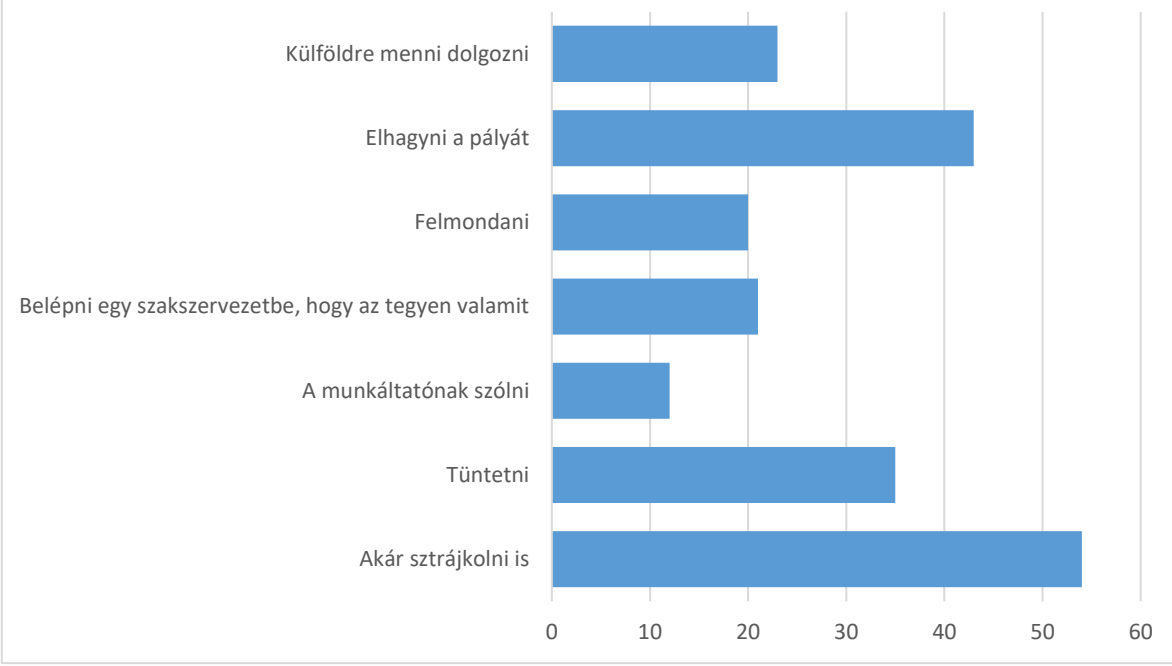
Szakedolgozó fekvőbeteg ellátásban

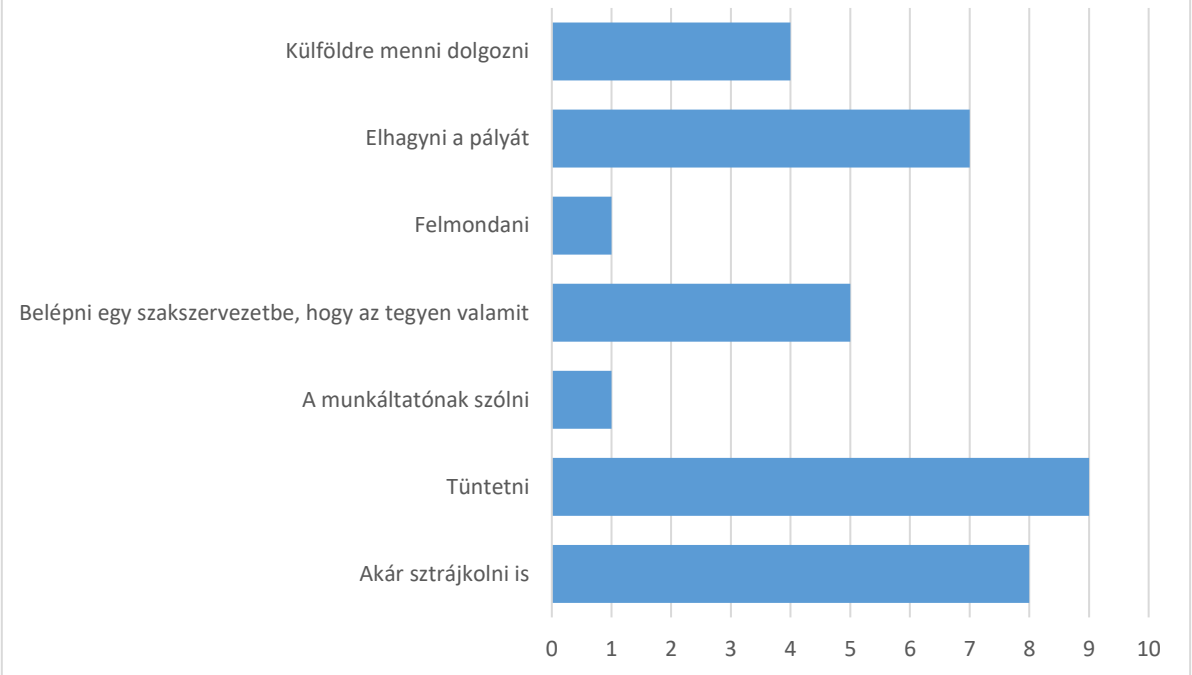
Szakdolgozó szociális területen

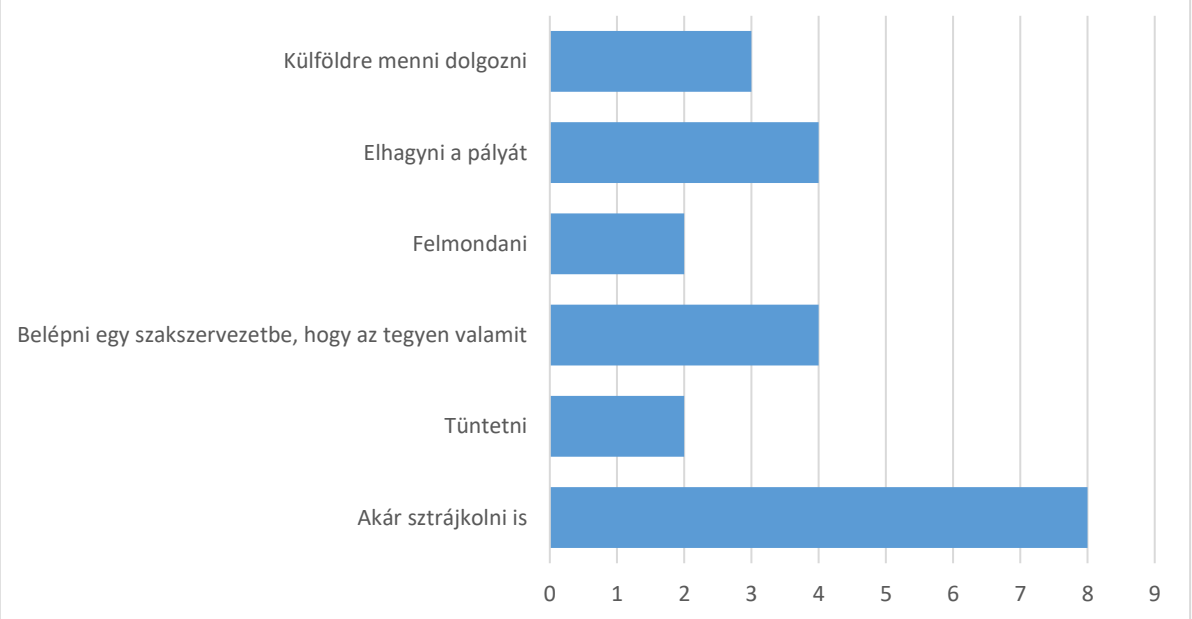
Kivonuló mentős

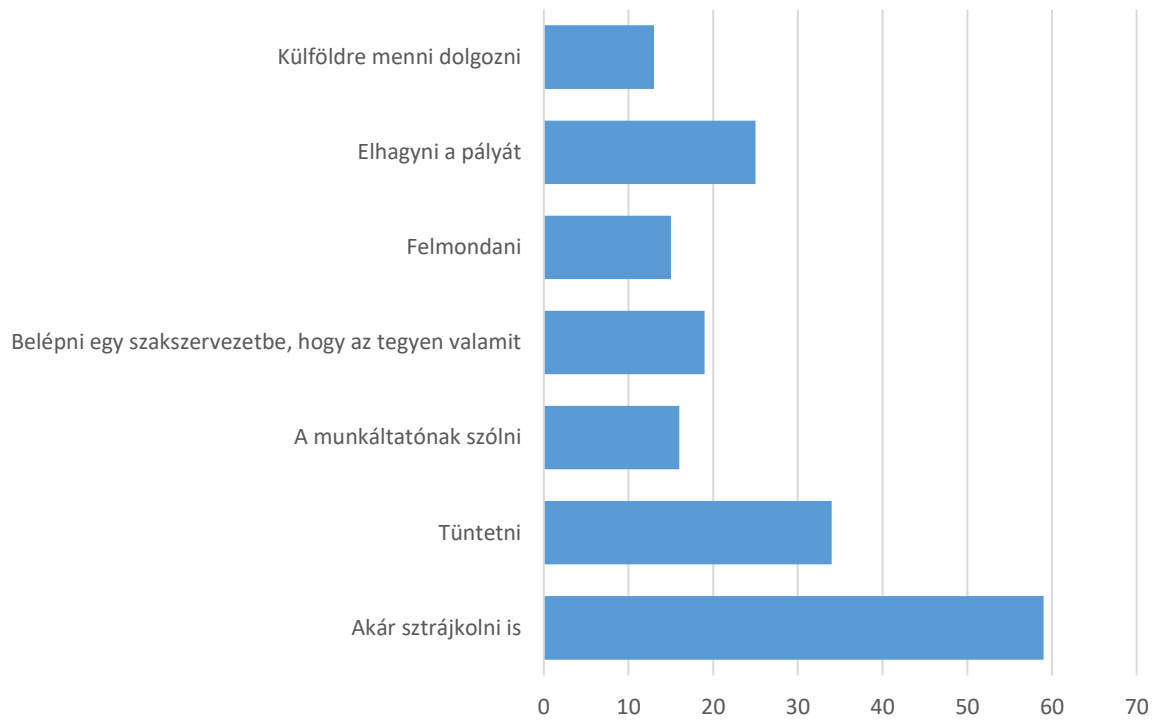
Mentős, nem kivonuló állományban

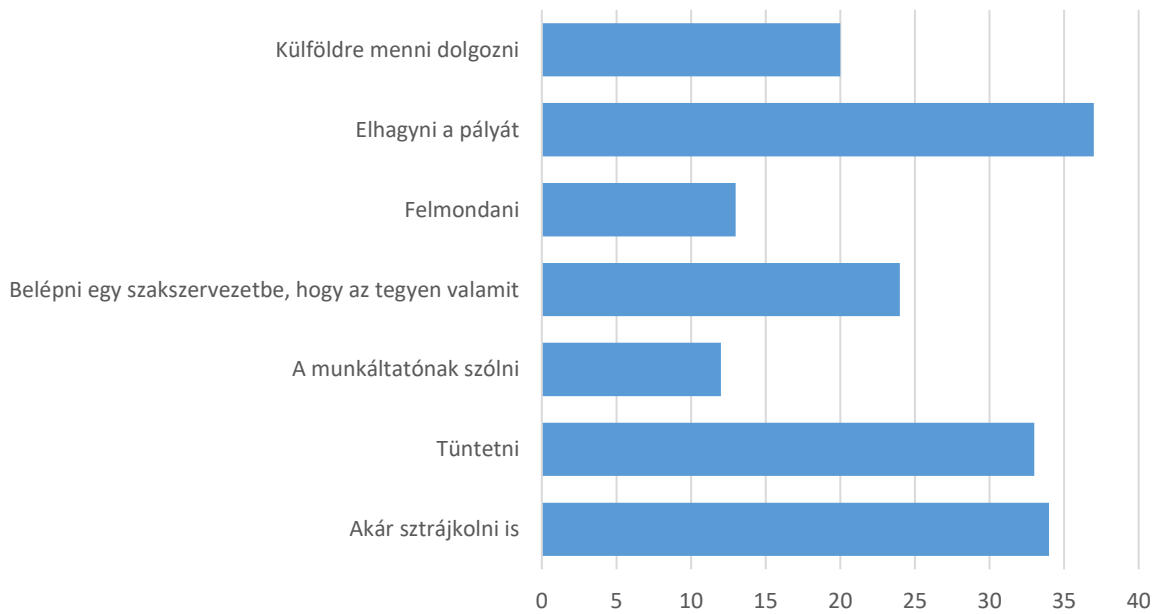
Gazdasági ügyintéző

Egészségügyben dolgozó kisegítő személyzet (adminisztrátor, beteghordó, konyhai alkalmazott, stb...)

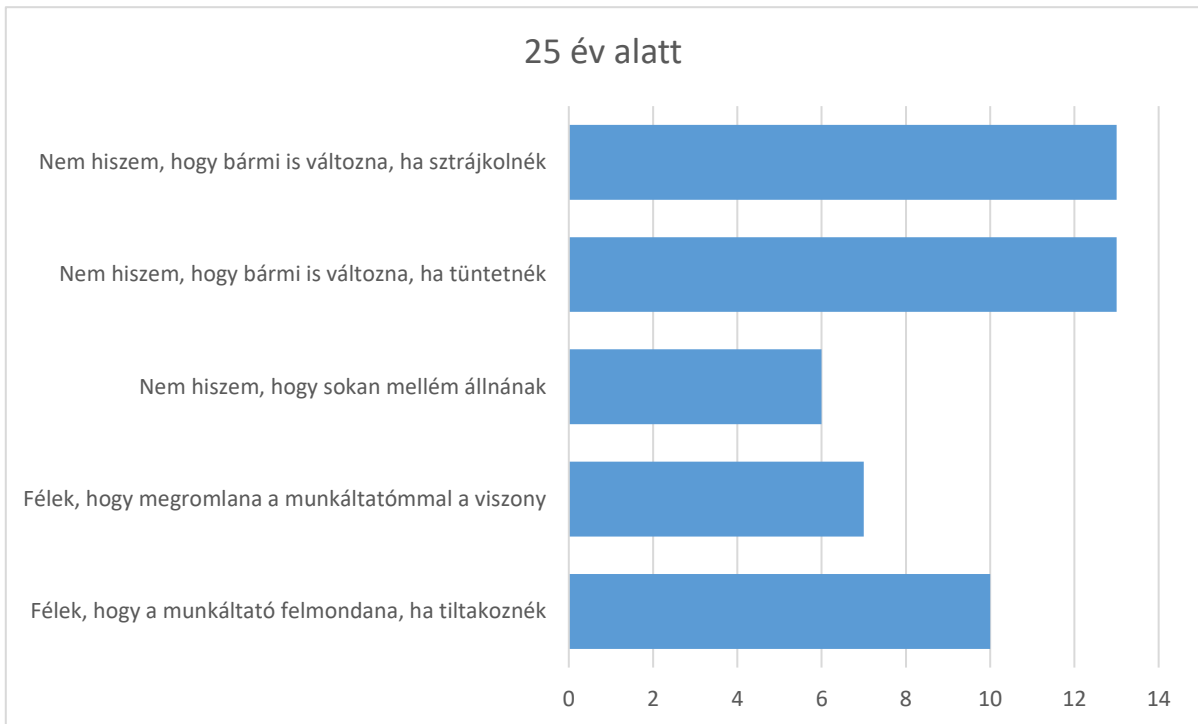

Egyéb

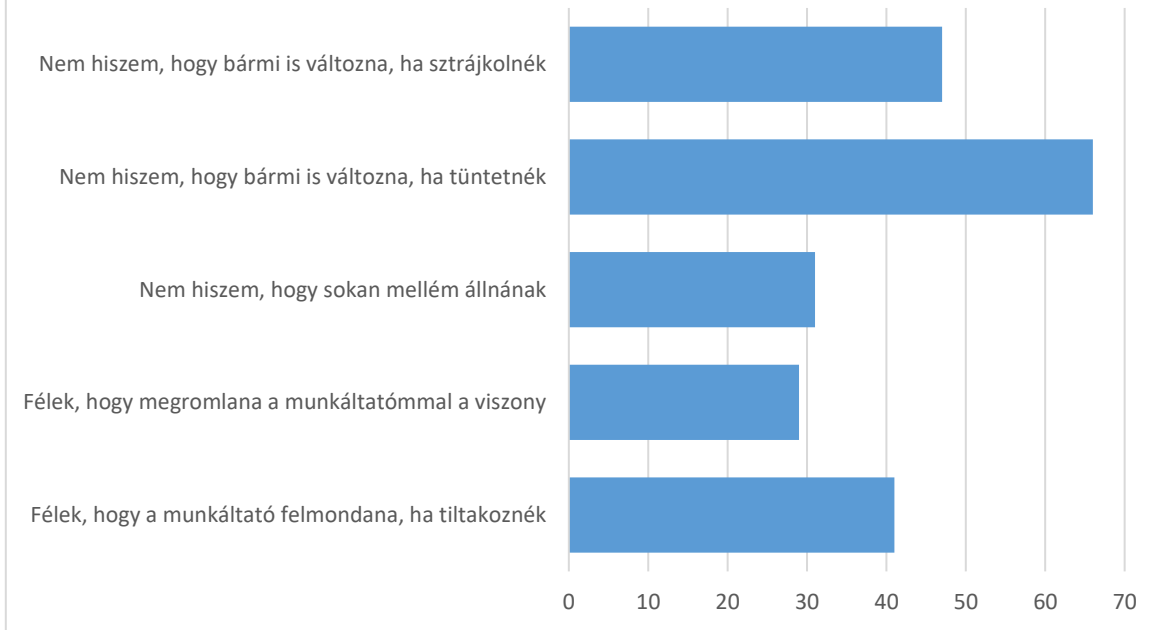

Ha a válasza NEM. Mi az oka, hogy nem tenne semmit a bérek emelése érdekében?

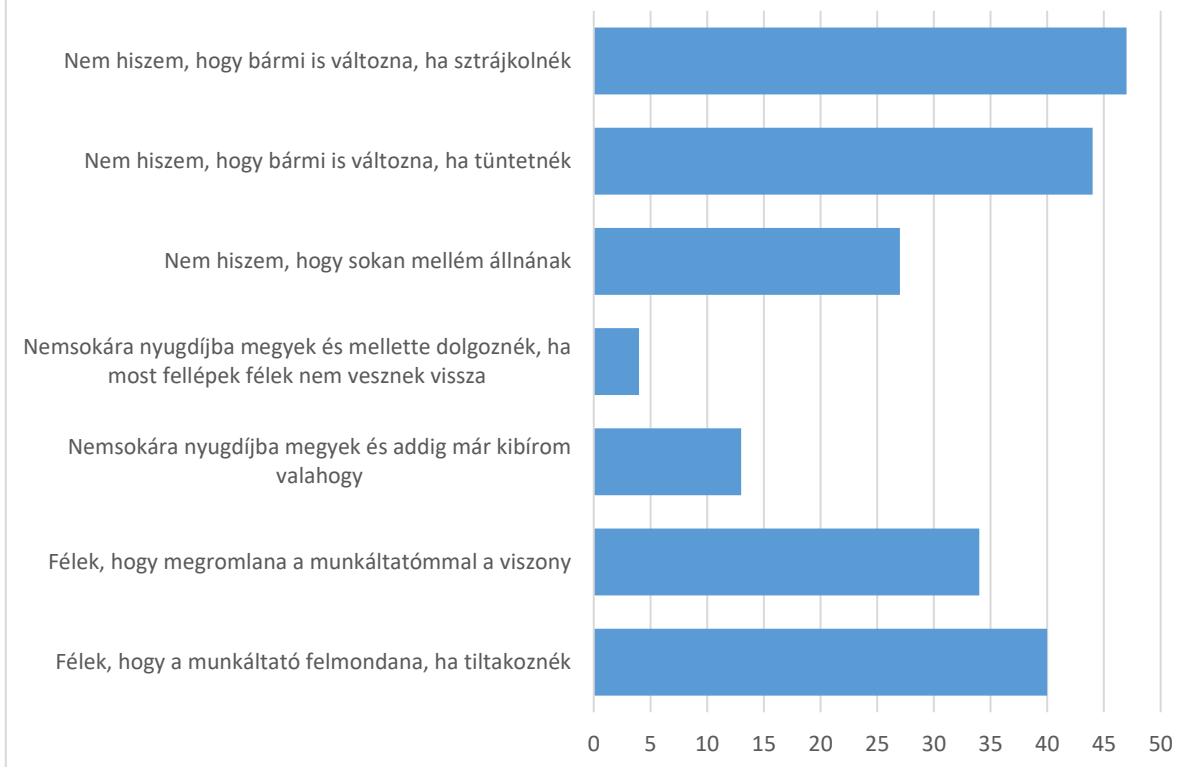
ÉLETKOR SZERINT

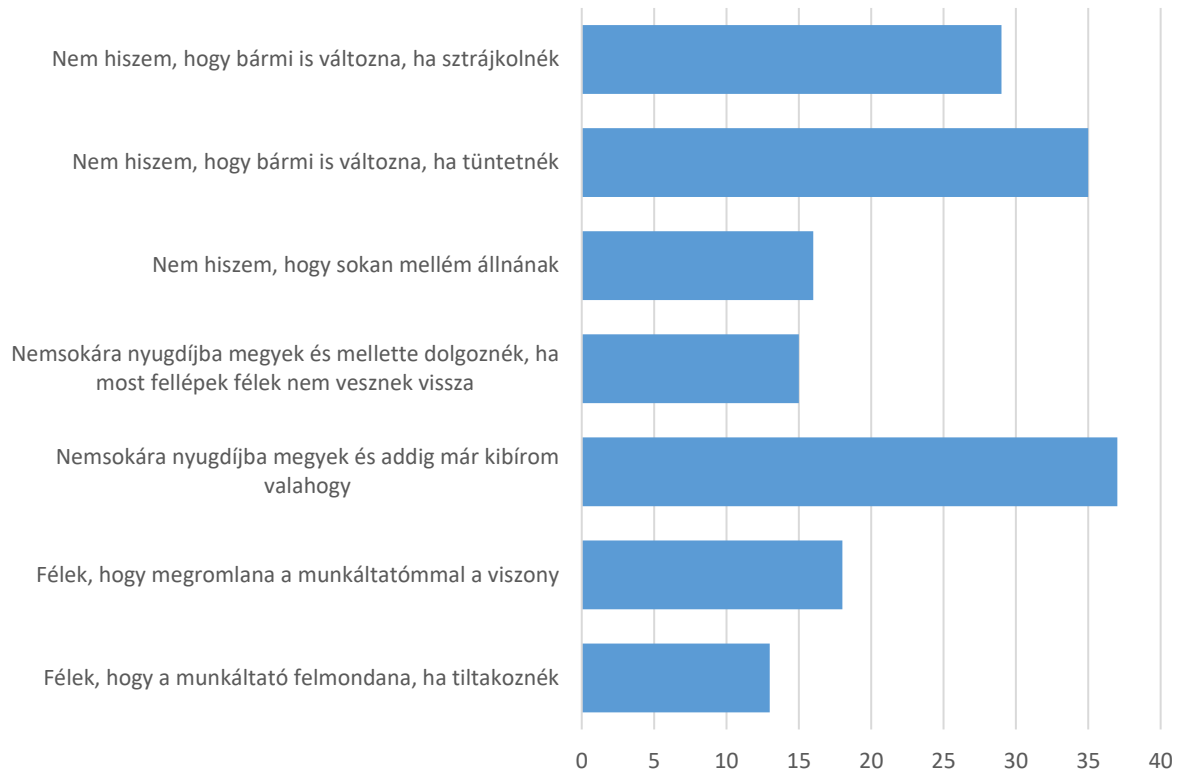
35-45 között

45-55 között

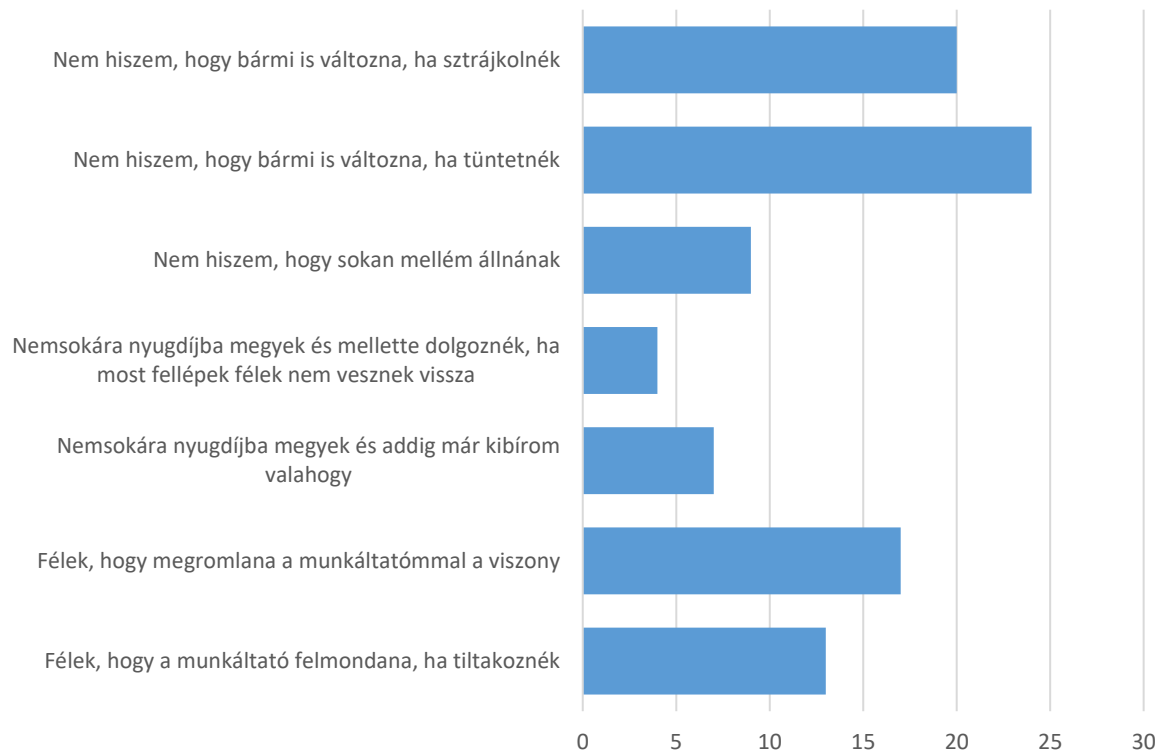

55-65 között

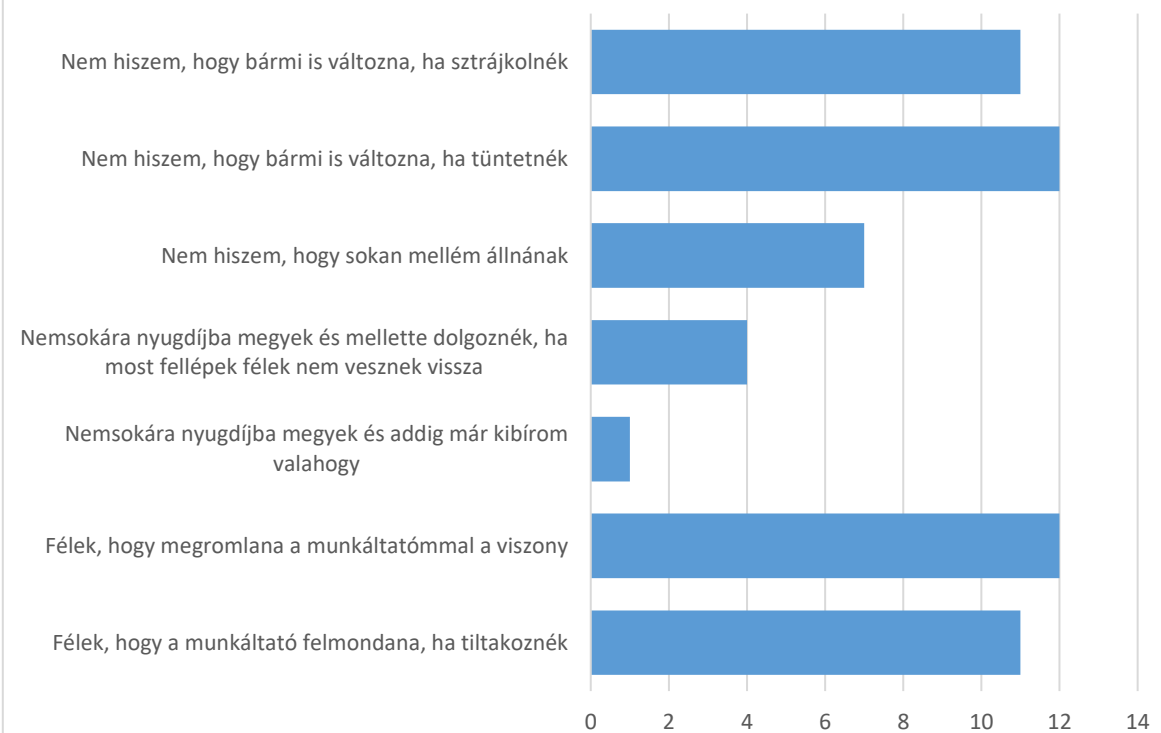

MUNKAKÖR SZERINT

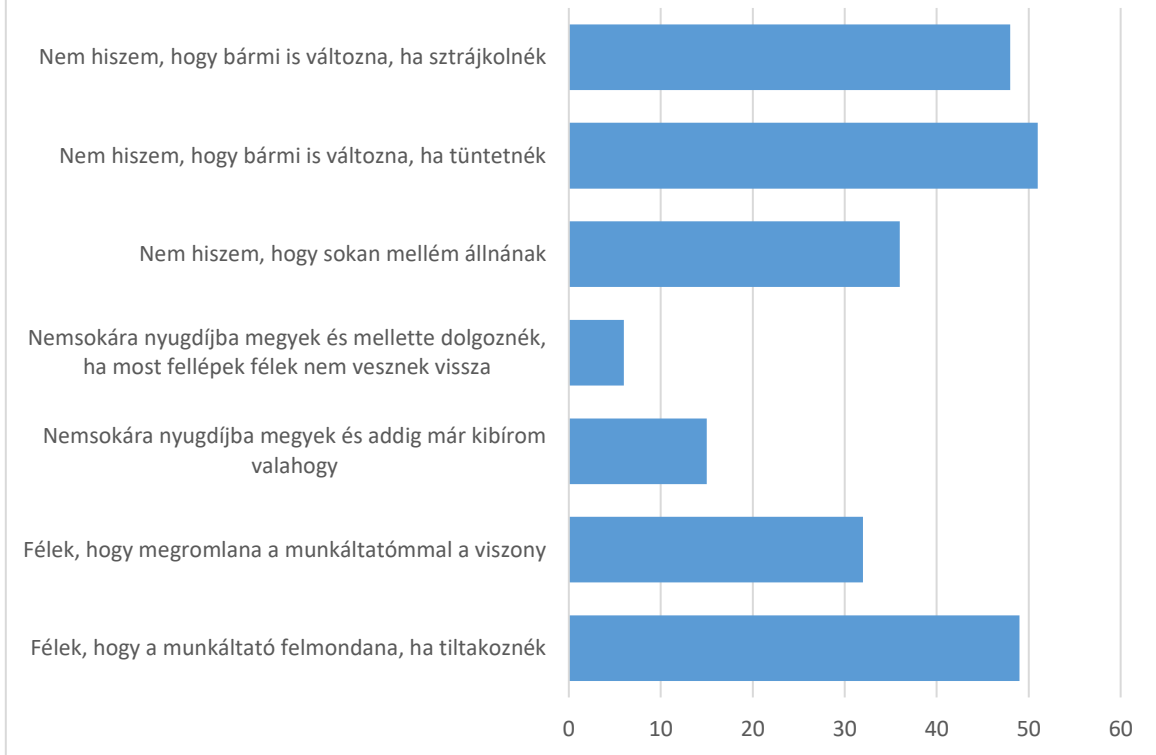
Szakdolgozó alapellátásban

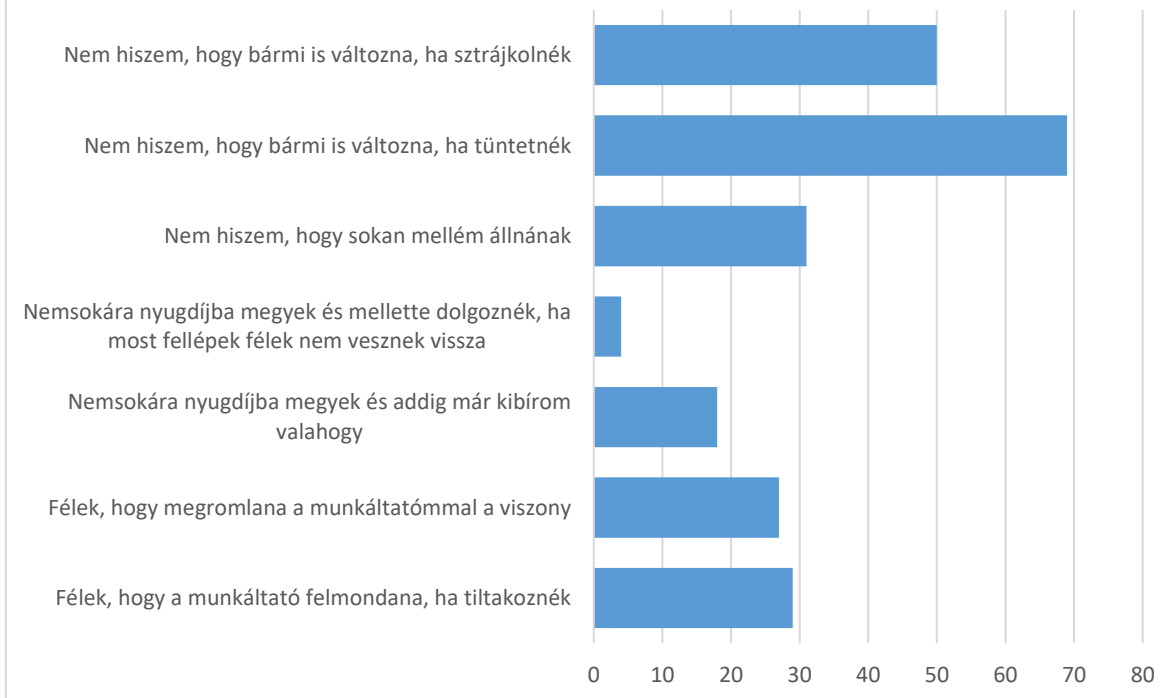
Szakdolgozó járóbeteg ellátásban

Szakdolgozó fekvőbeteg ellátásban

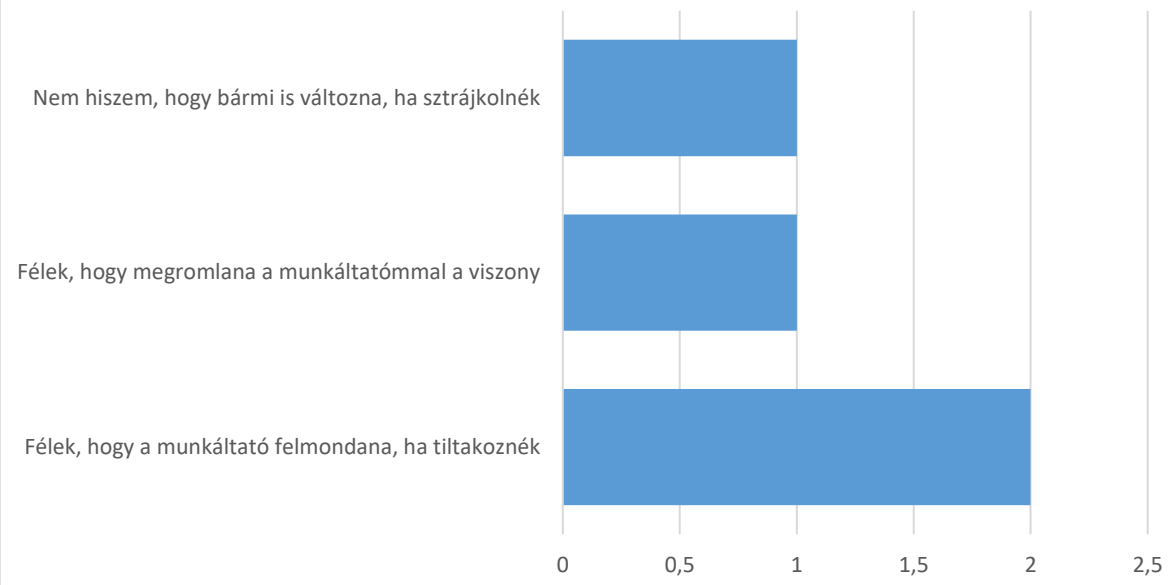
Szakdolgozó szociális területen

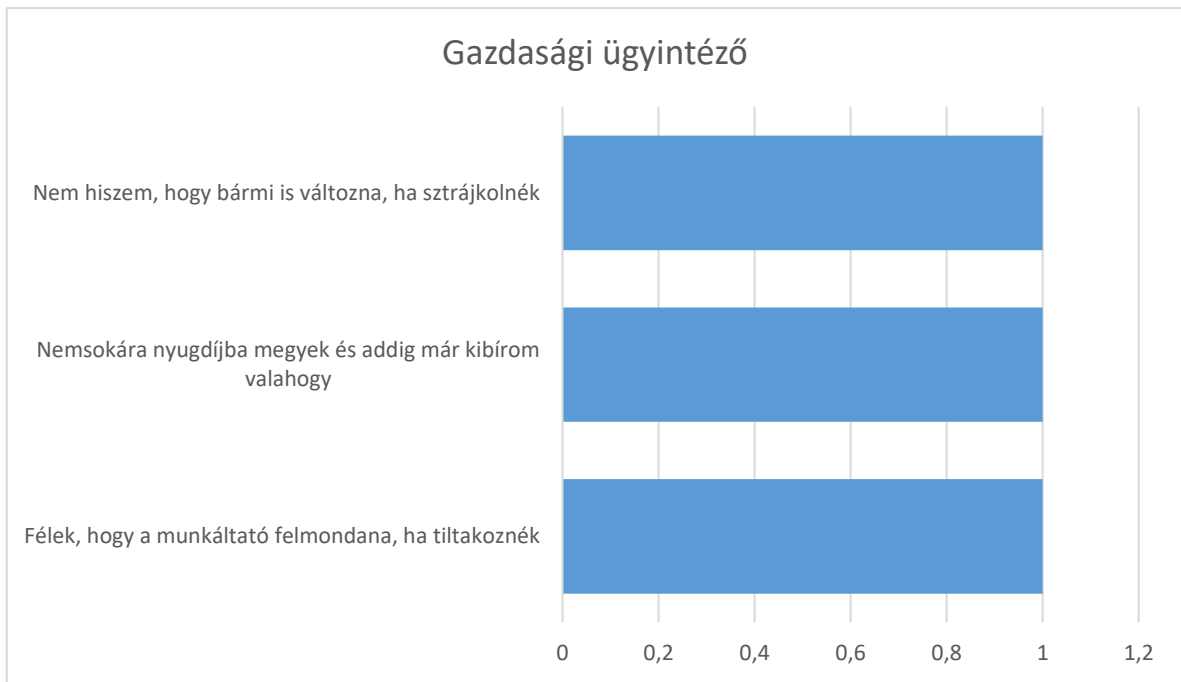

Kivonuló mentős

Mentős, nem kivonuló állományban

Egyéb

